

Ο δικός μας Άγιος Βασίλης

Πολλά πολλά χρόνια πριν από σήμερα, και 329 χρόνια μετά τη γέννηση του Χριστού, γεννήθηκε σ' ένα όμορφο μέρος της Μικράς Ασίας, την Καππαδοκία, ένα αγόρι που το ονόμασαν Βασίλειο.

Ο Βασίλειος έμαθε από μικρός ν' αγαπάει το Χριστό και την εκκλησία και ζούσε ευτυχισμένος με τ' αδέλφια του, τους γονείς του και τη γιαγιά του στην πόλη της Καισάρειας. Όταν μεγάλωσε αρκετά μοίρασε τη μεγάλη του περιουσία στους φτωχούς, κι έφτιαξε ορφανοτροφεία, γηροκομεία και σχολεία, που όλα μαζί ονομάστηκαν «Βασιλειάδα». Έπειτα αφού σπούδασε και ταξίδεψε πολύ, έγινε μεγάλος Ιεράρχης στην πόλη του την Καισάρεια. Όλοι τον αγαπούσαν, κι ήταν ο σοφός επίσκοπος που προστάτευε την πόλη και συμβούλευε το λαό. Φαίνεται όμως πως τον αγαπούσε πολύ και ο ίδιος ο Χριστός, γιατί του έδωσε το χάρισμα να γράφει πολύ μεγάλα έργα, αλλά και να κάνει θαύματα.

Μια φορά, όταν ο Άγιος Βασίλης ήταν ακόμη επίσκοπος στην Καισάρεια, ζήτησε ο Μόδεστος, που ήταν έπαρχος της περιοχής, πολύ μεγάλους φόρους. Ο λαός ήταν δυστυχισμένος και δεν ήξερε τι να κάνει. Ο Μέγα Βασίλειος, είπε τότε, να φέρουν όλοι στην εκκλησία ότι χρυσαφικό τούς είχε απομείνει στο σπιτικό τους.

Οι απελπισμένοι άνθρωποι υπάκουσαν αμέσως στο σοφό ιεράρχη τους και συγκέντρωσαν τα κοσμήματα, όπως τους είχε πει.

Όταν ήρθε η ώρα να πληρωθούν οι φόροι, ο Μέγα Βασίλειος με θάρρος και αυστηρότητα, μάλωσε το Ρωμαίο άρχοντα για τον άδικο τρόπο με τον οποίο διοικούσε το λαό.

Γεμάτος ντροπή, ο Μόδεστος άλλαξε γνώμη και δε δέχτηκε να πάρει τα χρυσαφικά. Κι έτσι ο Άη Βασίλης γεμάτος χαρά ετοιμάστηκε να τα επιστρέψει

στους πιστούς. Κανένας όμως δεν ήθελε να πάρει πίσω το κόσμημα που είχε φέρει. Όλοι ζητούσαν από το σοφό επίσκοπο να χρησιμοποιήσει το χρυσάφι για το φιλανθρωπικό του έργο. Όσο κι αν προσπάθησε ο Άγιος να τους αλλάξει γνώμη, δεν τα κατάφερε κι έτσι σκέφτηκε ένα χαριτωμένο τρόπο να πετύχει το σκοπό του: ζύμωσε μικρά ψωμάκια, και μέσα στο καθένα έβαλε κι από ένα κόσμημα. Την Κυριακή, μετά τη λειτουργία, μοίρασε τα ψωμάκια στο λαό. Τότε, με θαυματουργό τρόπο, ο καθένας βρήκε μέσα στο ψωμάκι του ένα χρυσαφικό. Όλοι ήταν τόσο ευτυχισμένοι με την πράξη αυτή του Αγίου, που την διηγούνται μέχρι και σήμερα. Έτσι κάθε πρώτη Ιανουαρίου που γιορτάζει ο Άγιος Βασίλειος, ζυμώνουμε τη βασιλόπιτα και βάζουμε μέσα ένα φλουρί. Λέμε πως σ' όποιον τύχει το κομμάτι με το φλουρί είναι ο τυχερός της χρονιάς κι έχει τις ευλογίες του Αγίου.

Αυτός είναι ο καλός μας Άγιος Βασίλης που το γιορτάζουμε την πρώτη μέρα κάθε νέας χρονιάς, τον τραγουδάμε στα κάλαντα κι εκείνος, σαν καλός παππούς, μοιράζει απλόχερα ευχές, ευλογίες και δώρα.

